

بررسی آبگرفتگی خلیج چابهار در اثر سونامی ناحیه فرورو مکران

[احسان راستگفتار . Rastgoftar]

[Mahmoudreza . Akbarpour Jannat]

[وحید چگینی . Vahid . Chegini]

[Mahmoud . Rostami]

کلید واژه: مدلسازی سونامی، ناحیه مکران، معادلات بوسینسکی، آبگرفتگی.

چکیده

در این مطالعه با استفاده از یک مدل بوسینسکی کامل‌اً غیرخطی سونامی‌های احتمالی ناشی از وقوع زمین‌لرزه در ناحیه مکران شبیه‌سازی شده و تأثیر و بالاروی آن‌ها در سواحل خلیج چابهار، که مهم‌ترین بخش دارای جمیعت سواحل ایران در دریای عمان محسوب می‌شود، مورد ارزیابی قرار گرفته است. برخلاف مطالعات پیشین که جهت شبیه‌سازی سونامی‌های مکران تنها یک مدل سراسری با محدودیت وسیع را در نظر می‌گرفتند، در تحقیق حاضر یک مدل محلی نیز با شبکه‌های مکانی ریزتر در محدودی خلیج چابهار تعریف شد تا بالاروی سونامی در این خلیج ثبت شود. نتایج شبیه‌سازی‌ها نشان داد حدود 20 دقیقه‌پس از وقوع زمین‌لرزه در ناحیه مکران و در مجاورت خلیج چابهار، امواج سونامی به بندر چابهار می‌رسند. با افزایش بزرگی زلزله ارتفاع امواج و میزان آبگرفتگی در سواحل افزایش می‌یابد؛ به طوری که در بحرانی‌ترین سناریوی تعریف شده از وقوع زلزله (با بزرگی گشتاور 9)، ارتفاع امواج در بندر چابهار به حدود 10 متر می‌رسد. با این حال میزان آبگرفتگی در بندر چابهار به دلیل سواحل صخره‌ای و تراز بالای خشکی این بندر خیلی زیاد نیست و در همان بحرانی‌ترین سناریو در حدود 500 متر است. از سوی دیگر بندر کنارک به دلیل اینکه کامل‌اً در پشت دماغه‌ی غربی خلیج واقع شده، امواج سونامی را با ارتفاع کمتری دریافت می‌نماید و حتی در بحرانی‌ترین سناریو امواج سونامی با ارتفاع حدوداً 4 متری نمی‌توانند سبب ایجاد آبگرفتگی در این بندر شوند.

۱- مقدمه

در پی وقوع سونامی‌های عظیم و هولناک در سال‌های اخیر (سونامی سال 2004 اقیانوس هند و سونامی سال 2011 ژاپن)، که خسارات وصفناپذیری را بر جوامع انسانی تحمیل کرد، بررسی وقوع احتمالی سونامی و اتخاذ پیش‌بینی‌های لازم امروزه بیش از هر زمان دیگری ضروری به نظر می‌رسد.